

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 17 czerwca 1958 r.

Nr 34

TRESC:

Poz.:

USTAWA

152 — z dnia 22 maja 1958 r. o zaostrzeniu odpowiedzialności karnej za chuligaństwo 505

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

153 — z dnia 22 maja 1958 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa 506

152

U S T A W A

z dnia 22 maja 1958 r.

o zaostrzeniu odpowiedzialności karnej za chuligaństwo.

Art. 1. Chuligański charakter przestępstwa lub wykroczenia stanowi okoliczność wpływającą na zaostrzenie wymiaru kary.

Art. 2. Jeżeli sprawca w ciągu 5 lat po odbyciu w całości lub przynajmniej w trzeciej części kary pozbawienia wolności popełni z tych samych pobudek lub tego samego rodzaju nowe przestępstwo, będące czynem o charakterze chuligańskim, wymierza się karę pozbawienia wolności przy zastosowaniu art. 60 § 1 kodeksu karnego, jednak nie niższą od:

- 1) 6 miesięcy za przestępstwo określone w art. 127, 129, 130, 132, 156, 237 § 1, 250, 251, 252 § 1 lub 263 § 1 kodeksu karnego;
- 2) roku za przestępstwo określone w art. 131, 133 § 1, 154, 163, 235 § 1, 236 § 1, 240 lub 241 kodeksu karnego.

Art. 3. W sprawach o przestępstwa o charakterze chuligańskim sąd nie stosuje warunkowego zawieszenia wykonania kary, chyba że ze względu na wyjątkowe okoliczności danego przypadku uzna zawieszenie wykonania kary za celowe.

Art. 4. W przypadku czynnej napaści określonej w art. 133 § 1 kodeksu karnego na funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej lub innych organów powołanych do ochrony porządku i bezpieczeństwa publicznego, jeżeli działanie sprawcy ma charakter chuligański, wymierza się karę więzienia od roku do lat 5.

Art. 5. W kodeksie karnym wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 240:
 - a) wyrazy „wynikła śmierć lub” zastępuje się wyrazem „wynikło”;
 - b) dotychczasową treść art. 240 oznacza się jako § 1,
 - c) dodaje się nowy § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Kto bierze udział w bójce lub pobiciu człowieka, jeżeli stąd wynikła śmierć, podlega karze więzienia do lat 10.”;

- 2) w art. 241 wyrazy „do lat 2” zastępuje się wyrazami „do lat 5”.

Art. 6. § 1. Schwytanego na gorącym uczynku lub bezpośrednio potem sprawcę przestępstwa określonego w art. 127, 132, 156, 237 § 1, 239 § 1, 250, 251, 252 § 1, 256 § 1 i 263 §§ 1 i 2 kodeksu karnego, a popełnionego jako czyn o charakterze chuligańskim, Milicja Obywatelska zatrzymuje i doprowadza do sądu powiatowego, który bezzwłocznie przystępuje do rozpoznania sprawy; przeprowadzenie dochodzenia nie jest konieczne, a funkcjonariusz Milicji Obywatelskiej składa na piśmie lub ustnie do protokołu rozprawy głównej przy jej rozpoczęciu zawiadomienie o przestępstwie; zawiadomienie to zastępuje akt oskarżenia. Przepisy art. 253 i 256 kodeksu postępowania karnego nie mają zastosowania.

§ 2. Każda osoba wezwana przez funkcjonariusza Milicji Obywatelskiej do stawienia się w sądzie w charakterze świadka obowiązana jest stawić się we wskazanym miejscu, dniu i godzinie. Art. 105 kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio.

§ 3. Tryb postępowania określony w §§ 1 i 2 stosuje się także w przypadku, gdy do zatrzymanego zastosowano tymczasowe aresztowanie.

§ 4. W postępowaniu określonym w § 1 nie może być wymierzona kara wyższa niż 6 miesięcy aresztu. Jeżeli sąd uzna za konieczne wymierzenie kary surowszej, kieruje sprawę do postępowania zwykłego, stosując do zatrzymanego tymczasowe aresztowanie.

§ 5. Minister Sprawiedliwości po wysłuchaniu opinii Naczelnej Rady Adwokackiej ustali w drodze rozporządzenia sposób udziału obrońcy w postępowaniu określonym w §§ 1—4.

§ 6. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Prokuratorem Generalnym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Ministrem Spraw Wewnętrznych i po wysłuchaniu opinii prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) ustali w drodze rozporządzenia wykaz miejscowości, w których stosuje się tryb postępowania określony w §§ 1—4.

§ 7. Szczególnego trybu postępowania określonego w §§ 1—4 nie stosuje się do nieletnich.

Art. 7. W prawie o wykroczeniach wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 29 wyrazy „karze grzywny do 37 złotych 50 gr” zastępuje się wyrazami „karze aresztu do 1 miesiąca lub grzywny do 1.000 złotych”;
- 2) w art. 30 wyrazy „podlega karze aresztu do tygodnia lub grzywny do 375 złotych” zastępuje się wyrazami „podlega karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 4.500 złotych”;
- 3) w art. 31 wyrazy „podlega karze aresztu do dwóch tygodni lub grzywny do 150 złotych” zastępuje się wyrazami „podlega karze aresztu do 2 miesięcy lub grzywny do 3.000 złotych”.

Art. 8. W ustawie z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz. U z 1951 r. Nr 66, poz. 454) po art. 53 dodaje się nowy art. 53¹ w brzmieniu:

„Art. 53¹. § 1. W sprawach o wykroczenia określone w art. 28—31 prawa o wykroczeniach oraz w art. 14 ustawy o zwalczaniu alkoholizmu orzekają kolegia przy prezydiach rad narodowych dzielnicowych, powiatowych i miejskich w miastach stanowiących powiaty miejskie.

§ 2. W sprawach tych stosuje się odpowiednio przepisy niniejszej ustawy, z tym że:

- 1) kolegia mogą wymierzać również karę aresztu, natomiast kary pracy poprawczej nie wymierza się;

- 2) obrońcą może być osoba upoważniona do występowania przed sądem na podstawie przepisów prawa o ustroju adwokatury;
- 3) wymierzona grzywnę zamienia się, w razie nieściągalności, na areszt zastępczy na zasadach określonych w art. 10 prawa o wykroczeniach;
- 4) od orzeczenia nie służy odwołanie do kolegium przy prezydium rady narodowej bezpośrednio wyższego stopnia, lecz ukarany, prokurator, organ Milicji Obywatelskiej albo organ, który złożył zawiadomienie, mogą zwrócić się do kolegium, które wydało orzeczenie, z żądaniem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego; art. 500—509 kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio;
- 5) prawomocne orzeczenie kolegium skazujące na karę aresztu wykonują organy administracji więziennej; przepisy kodeksu postępowania karnego o wykonaniu kary pozbawienia wolności stosuje się odpowiednio;
- 6) nie można wszcząć postępowania karnego, jeżeli od popełnienia czynu upłynął rok; nie można wydać orzeczenia skazującego, jeżeli od popełnienia czynu upłynęło lat 3; nie można wykonać kary, jeżeli od uprawomocnienia się orzeczenia albo od przerwania kary upłynęło lat 3 (przedawnienie kary nie biegnie w okresie jej odroczenia);
- 7) orzeczenie skazujące uważa się za niebyłe po upływie lat 3 od wykonania, darowania lub przedawnienia kary.”

Art. 9. W sprawach o przestępstwa i wykroczenia o charakterze chuligańskim sąd może zarządzić ogłoszenie na koszt skazanego w prasie lub w inny sposób sentencji prawomocnego orzeczenia, a ewentualnie też uzasadnienia tego orzeczenia w całości lub w części.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

153

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 maja 1958 r.

w sprawie wykonania ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa.

Na podstawie art. 4 ust. 5 i art. 7 ust. 7 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. Nr 31, poz. 136) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołane w rozporządzeniu artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. Nr 31, poz. 136).

2. Użyte w rozporządzeniu określenia: „prezydium powiatowych rad narodowych, prezydium gromadzkich rad narodowych”, „wykonanie urządzeń melioracji wodnych podstawowych, półpodstawowych czy szczegółowych”, „spółki wodne”, „właściciel gruntu” i „zainteresowany właściciel gruntu” — należy rozumieć w znaczeniu podanym w art. 3.

3. Jeżeli melioracje wodne półpodstawowe i szczegółowe wykonane zostały na wniosek spółdzielni produkcyjnej, użyte w art. 3 ust. 2 i 3 określenia: „właściciel gruntu” i „zainteresowany właściciel gruntu” stosują się odpowiednio do tej spółdzielni.

§ 2. 1. Zainteresowani właściciele gruntów nie zorganizowani w spółkę wodną, na wniosek których Państwo, stosownie do przepisów art. 4 i 5, wykonało melioracje wodne półpodstawowe i szczegółowe, zwracają następującą część poniesionych przez Państwo kosztów:

- 1) za wykonanie urządzeń melioracji wodnych półpodstawowych — 25% kosztów,
- 2) za wykonanie urządzeń melioracji szczegółowych, polegających na:
 - a) drenowaniu — 65% kosztów,
 - b) wykonaniu innych robót, z wyjątkiem zagospodarowania meliorowanych łąk, pastwisk i nieużytków przeznaczonych na łąki i pastwiska — 25% kosztów,
 - c) zagospodarowaniu meliorowanych łąk, pastwisk i nieużytków przeznaczonych na łąki i pastwiska — 35% kosztu mieszanki nasion, traw i roślin motylkowych oraz pełen koszt nawozu i robocizny.

2. Jeżeli Państwo na wniosek spółki wodnej lub spółdzielni produkcyjnej wykonało urządzenia melioracji wodnych określonych w ust. 1 pkt 1 i 2 lit. a) i b) albo na wniosek spółdzielni produkcyjnej lub członków spółki wodnej — roboty wymienione w ust. 1 pkt 2 lit. c) — przypadającą od wnioskodawców do zwrotu sumę należności z tytułu kosztów zmniejsza się o 10%.

3. Do kosztów wykonania melioracji wodnych, które przyjmuje się za podstawę obliczenia kwoty przypadającej do zwrotu stosownie do ust. 1 i 2, nie wlicza się:

- 1) kosztu opracowania dokumentacji technicznej,